

VINCENT FORTEMPS

Into the Darkness (Par les Sillons)

Par les Sillons wordt de titel van de volgende publicatie van Vincent Fortemps, boek dat zal verschijnen bij FRMK. Alhoewel hij de laatste tijd veel getourd heeft als performer met zijn «cinémécanique», is hij voor alles «regisseur» van verhalen. Zijn laatste opus wordt hier getoond onder de vorm van 184 originele tekeningen.

De notie 'verhaal' is alomtegenwoordig in de hedendaagse kunst en Fortemps komt met originele bedenkingen over hoe ermee om te gaan. In *Par les Sillons*, roept hij de eerste wereldoorlog op terwijl hij een personage volgt dat naar de oorlog vertrekt en ervan terugkeert. Fortemps drukt met verve de moeilijkheden en angsten uit die deze «terugkeerders» ervaren. Gebruikmakend van een opmerkelijke techniek ontruikt Fortemps aan de kleur zwart al haar woede en dramatische kracht. De overdaad van het zwart en de afzetting van de materie (hij gebruikt vette potloden voor lithografische technieken) worden gecompenseerd door terughoudendheid en berouw, die hij orchestreert met middelen gaande van de blote hand tot de het scheermes. Het zwart is vol nuances, gaande van een diep zwart dat alle kleuren opgedronken heeft tot een doorschijnend grijs dat zweeft in de lucht (sfeer mogelijk gemaakt door de transparante drager [rhodoid] die heel anders reageert dan papier).

Deze tekeningen, waarin men de strijd voelt die de kunstenaar levert met het licht en met zichzelf, zijn hard en hevig zoals gebroken glas, ook al zijn er die neigen naar de zuivere abstractie. De natuur is er constant in aanwezig. Zijn werk, vol geuren en muzikaliteit concentreert zich op de eenzaamheid van het individu tegenover de onmetelijkheid en de wreedheid van de wereld. En als hij ascetische bomen toont, die zich verheffen in de witte lucht als de laatste getuigen van een ramp, dan is het voornamelijk om over de mens te praten. *Par les Sillons* is gevuld met metaforen over de mens en zijn omgeving. Hoewel de teneur van het verhaal nogal zwart is, vindt men er ook momenten van warmte en troost in.

Vincent Fortemps (°1967, België) studeerde in Brussel, waar hij Olivier Deprez, Denis Deprez en Thierry van Hasselt ontmoet. Samen vormen ze een groep tekenaars, actief onder de naam "frigoproduction", wat vervolgens de uitgever Freon wordt. Daar ontwikkelt Fortemps zijn eerste korte grafische verhalen en neemt deel aan talrijke collectieve tentoonstellingen, waaronder «Autarcic Comix» tijdens Brussel 2000. Belangrijke realisaties zijn ondermeer zijn boeken CAMES, LA DIGUE, CHANTIER-MUSIL, die werden uitgebracht door Fremok (ontstaan uit de fusie tussen uitgevers Freon en Amok). In mei 2001 ontmoet Fortemps de choreograaf François Verret en werkt mee aan zijn film Kazpar Konzert waarin hij voor de eerste keer experimenteert met het beeld in beweging. Het is als gevolg van die film dat hij zich lanceert in het avontuur CHANTIER-MUSIL en, geholpen door Christian Dubet, de «Cinémécanique» ontwikkelt, middel dat hem toestaat verhalen op de scène in beweging te brengen. In 2004 zet hij zich ook achter de creatie van CONTRECOUP, geregisseerd door François Verret. Hij creëert vervolgens het project «BAR-Q-UES» dat draait in Frankrijk en België. Sindsdien hadden reeds verschillende performances plaats, ondermeer in Parijs in het Centre Georges Pompidou (2005), in de Fondation Cartier (2009), in het Grand Palais en in het kader van "La Force de l'Art", evenals op diverse locaties in Chili.